

- brak przesłanek solidarnej odpowiedzialności spółki Schindler Holding Ltd;
- naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 w zakresie, w jakim został przekroczony maksymalny pułap grzywnien.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz. U. 2003 L 1, str. 1).
- (²) Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywnien nakładanych na mocy artykułu 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz artykułu 65 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (Dz.U. 1998 C 9, str. 3).
- (³) Komunikat Komisji dotyczący nienakładania grzywnien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych (Dz. U. 2002 C 45, str. 3).

sprawie zgłoszenia została przyjęta i opublikowana w terminie przewidzianym w dyrektywie. Skarżąca twierdzi również, że nie przedstawiając Komitetowi Regulacyjnemu projektu działań, które należy podjąć Komisja nie zapewniła przyjęcia tej decyzji, pomimo że skarżąca i inne strony spełniły zgodnie z dyrektywą wszystkie wymogi nałożone na nie na mocy tej dyrektywy.

Skarżąca podnosi także, że Komisja została wezwana do zajęcia stanowiska w trybie art. 232 WE, czego jednakże nie uczyniła. Miało to — zdaniem skarżącej — niekorzystny wpływ na sytuację prawną skarżącej.

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2007 r. — Pioneer Hi-Bred International przeciwko Komisji

(Sprawa T-139/07)

(2007/C 155/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pioneer Hi-Bred International Inc. (Johnston, USA) (przedstawiciel: J. Temple Lang, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przedstawiając Komitetowi Regulacyjnemu projektu działań, które należy podjąć zgodnie z art. 5 ust. 2 decyzji Rady, Komisja nie zastosowała się do art. 18 dyrektywy 2001/18/WE w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, w trybie art. 232 WE, że Komisja zaniechała działania w zakresie zapewnienia przyjęcia decyzji w sprawie zgłoszenia skarżącej dotyczącego wprowadzania do obrotu zmodyfikowanej genetycznie odpornej na owady kukurydzy 1507, naruszając art. 18 dyrektywy 2001/18/WE w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie (¹).

Skarżąca podnosi, że zgodnie z procedurą przewidzianą w dyrektywie Komisja jest zobowiązana zapewnić, by decyzja w

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2007 r. — Chi Mei Optoelectronics Europe i Chi Mei Optoelectronics UK przeciwko Komisji

(Sprawa T-140/07)

(2007/C 155/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chi Mei Optoelectronics Europe BV (Hoofddorp, Niderlandy) i Chi Mei Optoelectronics UK (Havant, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci S. Völcker, F. Louis i A. Vallery).

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga wniesiona przez skarżące ma na celu stwierdzenie przez Sąd nieważności decyzji Komisji C (2007) 546 z dnia 15 lutego 2007 r., w której na podstawie art. 18 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 1/2003 (¹) Komisja nakazała skarżącym udzielić konkretnych informacji i przedstawić konkretne dokumenty w związku z praktykami będącymi przedmiotem dochodzenia w sprawie COMP/F/39309 — Thin Films Transistors Liquid Crystal Displays.

Skarżące twierdzą, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ Komisji nie przysługują uprawnienia do dochodzenia i zobowiązania spółek zależnych mających siedziby na terytorium UE do przedstawienia dokumentów i udzielenia informacji będących w wyłącznym posiadaniu i pod wyłączną kontrolą podmiotów mających siedziby poza obszarem właściwości Komisji. Skarżące podnoszą więc, że Komisja naruszyła prawo, kierując do nich formalne żądanie udzielenia informacji i nakazując im przedstawienie dokumentów i udzielenie informacji znajdujących się pod wyłączną kontrolą i w wyłącznym posiadaniu ich spółki dominującej mającej swoją siedzibę poza terytorium UE.

Skarżące podnoszą w szczególności, że zaskarżona decyzja narusza art. 18 ust. 1 i 3 rozporządzenia Rady nr 1/2003, ponieważ nienależycie uwzględnia zasady dotyczące własności dokumentów i ich kontroli, a w konsekwencji także ograniczenia nierozzerwalnie związane z tymi przepisami. Ponadto, zdaniem skarżących, zaskarżona decyzja narusza ogólne zasady prawa międzynarodowego, jak zasadę terytorialności, suwerenności, nieinterwencji i równości państw, poprzez powołanie się na rzekome uprawnienia wiążące dla przedsiębiorstwa mającego siedzibę poza terytorium Unii Europejskiej.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2007 r. — ThyssensKrupp Liften Ascenseurs przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-144/07)

(2007/C 155/55)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: ThyssensKrupp Liften Ascenseurs NV/SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci V. Turner i D. Mes)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny, którą skarżąca zobowiązana jest zapłacić z tytułu odpowiedzialności solidarnej;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję C(2007)512 wersja ostateczna (sprawa COMP/E-1/38.823 — PO/Windy i schody ruchome). Domaga się ona stwierdzenia nieważności tej decyzji w dotyczącym ją zakresie, a tytułem żądania ewentualnego — obniżenia nałożonej na nią grzywny.

Na poparcie swojej skargi skarżąca utrzymuje w pierwszej kolejności, że Komisja nie mogła zastosować art. 81 WE, ponieważ naruszenie nie miało znaczącego wpływu na handel wewnątrz-wspólnotowy w ramach UE.

Tytułem żądania ewentualnego skarżąca utrzymuje, że Komisja nie była właściwym organem ds. konkurencji w celu zastosowania art. 81 WE w rozumieniu komunikatu Komisji w sprawie współpracy w ramach sieci organów ochrony konkurencji (¹). Skarżąca twierdzi, że Komisja, wszczynając kolejne postępowanie, naruszyła zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, które skarżąca wiązała z zastosowaniem tego komunikatu.

Następnie, poprzez wszczęcie postępowania i nałożenie grzywny, Komisja miała naruszyć zasadę non bis in idem, zasadę pewności prawa, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz zasadę dobrej administracji, biorąc pod uwagę, że belgijski organ ds. konkurencji przyznał skarżącej zwolnienie z grzywny w odniesieniu do uczestnictwa w naruszeniu związanym z kartelem, który stanowi przedmiot zaskarżonej decyzji.

Skarżąca dodaje, że Komisja niesłusznie stwierdziła odpowiedzialność solidarną skarżącej, ThyssensKrupp Elevators AG oraz ThyssensKrupp AG za naruszenie popełnione przez skarżącą.

Skarżąca podkreśla także, że ustalając kwotę grzywny Komisja naruszyła art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (²), wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien (³), zasadę równości oraz zasadę proporcjonalności. Ponadto Komisja wykroczyła poza maksymalną wysokość grzywny ustaloną w art. 23 wspomnianego rozporządzenia.

Skarżąca stwierdza jeszcze, że obliczając wysokość obniżki grzywny przyznanej skarżącej z powodu jej współpracy na podstawie komunikatu w sprawie współpracy, Komisja naruszyła wspomniany komunikat (⁴) oraz zasadę równości.

Wreszcie, ustalając wysokość obniżki przyznanej skarżącej z powodu jej współpracy poza zakresem komunikatu w sprawie współpracy, Komisja miała naruszyć zasady równości, proporcjonalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz dobrej administracji.

(¹) Dz.U. 2004, C 101, str. 43.

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

(³) Komunikat Komisji — wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (Dz.U. 1998, C 9, str. 3).

(⁴) Komunikat Komisji dotyczący nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych (Dz.U. 2002, C 45, str. 3).